

Märkien loimien talvi

Niiden kuudentoista vuoden ajan jotka minulla on ollut oma hevonen, olen tuntenut itseni erityisen onnekkaaksi aina kevään ensi auringonsäteiden pilkistellessä, kun olen silkkiturpieni selästä käsin saanut nauttia pakkaslumen narinasta hokkikien alla ja kauniista, korkeista kevähangista. Noina hetkinä muistan usein miettineeni, mitä hevosharrastajat muualla maailmassa menettävätkään, kun eivät pääse nauttimaan tällaisista kirpeistä pakkaspäivistä hevostensa kanssa.

Näyttää kuitenkin pahasti siltä, että tuollaiset kevätpäivät ovat hupenevassa vähiin. Niitäkin yleisemmiksi ovat nyt jo tulleet liukkaiden tallinpihojen, märkien loimien ja ärtyneiden ratsastajien päivät. Keleistä on tullut yleinen sadattelun aihe.

Ilmasto lämpenee, ja sillä on melkoinen vaikutus myös ratsastusharrastukseemme.

Minun hevosteni toppaloimet ovat viime vuoden keväästä asti lojuneet pestyinä ja viikattuina kaapin perällä. Sen sijaan sateenpitävät markiisiloimet ovat joutuneet kovemmalle käytölle kuin koskaan. Sateisen harmaat säät tuntuvat vaikuttavan hevosiin samalla tavoin kuin meihin hevosharrastajiin: ne seisovat tylsistyneinä tarhojensa nurkissa häntä sadetta vasten. Monta kertaa tälle talvea on ehtinyt tuntua, että harrastuksesta on mennyt maku, kun on vesisateessa puskenut tuulta vasten ensin tallille ja sitten taas kerran maneesille.

Kaverin työkaveri oli ihmetelty ääneen muutamia vuosia sitten, että talvellakinko sitä ratsastusta harrastetaan. Muistan, kuinka naureskelimme tuolloin, että talvihan se on parasta harrastusaikaa. Toinen on ääni kellossa nyt, kun maastot ovat pelkkää kaljamaa, kentät käyt-

tökeltömmässä kunnossa ja maneesin ovella jo sellainen ruuhka, ettei sisään tahdo mahtua. Lumessa kahlailut, pitkät lauantaimaastot ja pakkasiltojen kuutamokävelyt tuntuvat olevan muisto vain.

Liikuntatutkimusten mukaan ratsastuksen harrastajamäärät vaihtelevat melkoisesti sen mukaan, onko tutkimus tehty talvella vai kesällä. Alan ymmärtää niitä tuntiratsastajia, jotka jäävät talvisaikaan mieluummin kotisohvansa nurkkaan kuin vääntäytyvät tallille näillä keleillä. Meillä hevosenomistajilla ei ole sitä vaihtoehtoa.

Samaan aikaan kun ilmasto lämpenee, täytyy rehellisyyden nimissä todeta, ettei meidänkään harrastukseemme enää ole mistään ekologisimmasta päästä. Suurin osa meistä ajaa tallille melkoisia matkoja omalla autolla, kun hevoset hädetään yhä kauemmas kaupungeista mutta hevosharrastajat ovat enenevässä määrin kaupunkilaisia. Heinää ja puruja roudataan kymmenien ja satojenkin kilometrien päästä, monenlaisia rehuja jopa ulkomailta saakka. Moni meistä kierrättää jätteet kotonaan, mutta tallin roskikseen tungetaan kaikki roskat samaan läjään. Ihmisillä on yhä enemmän rahaa käytössään, ja se näkyy monenlaisen lähes kertakäyttöisen krääsän lisääntymisessä ratsastusvarusteissakin.

Meille ratsastajille ympäristöasioiden pitäisi olla erityisen tärkeitä, sillä luonto muodostaa merkittävältä osin ratsastuksen toimintaympäristön. Globaalit ympäristöongelmat ovat monen pienen tekijän summa, ja työ ympäristön hyväksi alkaa jokaisen omasta toiminnasta.

KATI VALJUS

★ uutisia

★ tuoreita kilpailutuloksia

★ käyttäjien oma kuvagalleria

★ vilkas keskustelupalsta

★ myynti-ilmoituksia

★ laaja linkkilista

www.ratsastus.net